

Dilluns III

Nm 24,2-7.15-17a; Mt 21,23-27

Desembre 12

UN COP JESÚS HAGUÉ ENTRAT al recinte del temple, mentre ensenyava, se li van acostar els grans sacerdots i els notables del poble i li preguntaren: «Amb quina autoritat fas tot això? Qui te l'ha donada, aquesta autoritat?»

Jesús els replicà: «Jo també us faré una pregunta. Si me la contesteu, també jo us diré amb quina autoritat faig tot això. El baptisme de Joan, d'on venia: de Déu o dels homes?»

Ells van pensar: «Si responem que venia de Déu, ens preguntarà: “Doncs per què no el vau creure?” Però si diem que venia dels homes, ja podem tenir por de la gent, perquè tothom està convençut que Joan era un profeta.»

Per això respongueren a Jesús: «No ho sabem.» Llavors els digué: «Doncs jo tampoc no us dic amb quina autoritat faig tot això.»

❖ **Preparació:** Ajuda'm, Senyor, a obrir-me sempre a l'acció del teu Esperit que em convida cada dia a girar-me cap a tu.

❖ **Lectura:** Aquest passatge evangèlic ocorre després de l'expulsió dels mercaders del temple. Trobem Jesús ensenyant, com un mestre, al temple. Ell no és sacerdot, ni fariseu, ni mestre de la Llei. No obstant això, els evangelis ens diuen en moltes ocasions que Jesús està ple de la saviesa divina. A l'edat de dotze anys, assegut entre els doctors del temple, «tots els qui el sentien es meravellaven de la seva intel·ligència» (Lc 2,47). Quan ensenya a les sinagogues, la gent «se n'estranyaven i deien: “D'on li vénen, aquesta saviesa

i aquests miracles? Aquest, no és el fill del fuster?” I el rebutjaven» (Mt 13,54; cf. Lc 4,22). El seu ensenyament suscita sorpresa i admiració: «Deien: “D'on li ve, tot això? Què és aquesta saviesa que ha rebut?”» (Mc 6,2). Aquesta saviesa, que procedeix de Déu, distingeix Jesús dels altres mestres: «Els ensenyava amb autoritat i no com ho feien els mestres de la Llei» (Mt 7, 29).

Doncs bé, els grans sacerdots i els ancians, és a dir, les autoritats religioses i civils de l'època, li pregunten directament qui li ha donat autoritat per parlar i actuar d'aquesta manera que a ells no els agrada gens. Seguint el costum dels rabins, Jesús respon amb una altra pregunta. Les autoritats no es volen definir sobre Joan Baptista i callen. Però el conflicte està latent. Un enfrontament que portarà Jesús a la creu.

✦ **Meditació:** La pregunta que Jesús adreça a les autoritats en resposta a una altra pregunta és, sobretot, una crida a la consciència, una invitació a la conversió que era el missatge principal del Baptista. Prendre partit pel Baptista és fer un gir de 180 graus, tombar-se cap a Déu, que no es cansa d'esperar el nostre retorn. Sempre és temps de pensar, de meditar, de reflexionar, d'escoltar la paraula que ens convida a tornar.

✦ **Oració:** Dóna'm, Senyor, una altra oportunitat de tornar a tu. No vull endurir el meu cor a la teva paraula, com feien els sacerdots i els ancians. Descobreixo que també jo tinc prejudicis, idees anquilosades, raonaments esclerotitzats. Vull obrir-me a la teva paraula, sempre nova com el teu Esperit. Ajuda'm, Senyor, a no posar panys ni cadenats en la meva ànima.

✦ **Contemplació:** «Feliços els nets de cor, perquè veuran Déu» (Mt 5,8).

✦ **Acció:** «Examina't cada dia; ningú no es pot treure l'espina si no sap on la té» (R. Tagore).